

määrät miksi olen sinulle kylmä Joko ymmärrät miksi Järvinen tolsinaan juo ja on murtunut?

MIES. — (Masentuneena tuolissaan.) — Uskon että sinä ja Järvinen olette keksineet tuon koko jutun. (Raivostuen.) — Mutta minä tapan sen paholaisen heti kun pääsen lähetyville. . . .

NAINEN. — Älä raivostu tuosta, sanoin sen jo äsken. Minä en pelkää vaikka en luotakaan sinun miehekkyyteesi vähääkään. Saat olla perin kiittollinen sille miehelle, joka on säästännyt vapautesi ja kunniasi. Onko sinulla edes senvertaa inhimillistä ymmärrystä, että käsittäisit syyt, miksi hän on niin tehnyt. Siltä se ei kuulu, ainakaan tänään suustasi päästämistä ajatuksista.

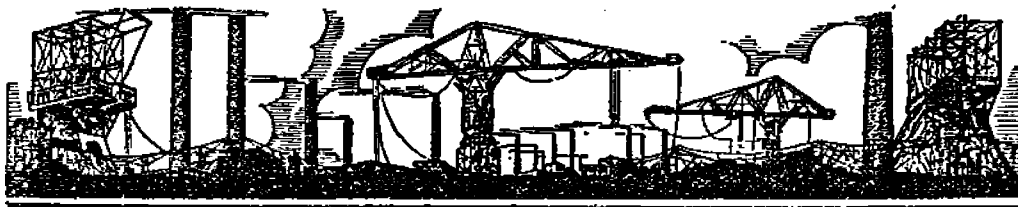
MIES. — Nyt ymmärrän. Tuo mies on Järvinen. Hänet piru periköön.

NAINEN. — Häntä ei peri piru, etkä sinä. Vai siten sinä palkitsisit suojelijasi. Aina olet syyttänyt minua ja Järvistä syyttömästi. Sinun olisi pitänyt tietää ja ymmärtää toisin. Järvinen vannoi oikeudessa väärän valan sinun hyväksesi minun tähteni. Minä aavistin, miksi hän sen teki. Hän rakasti minua ja olisi tehnyt mitä vain, että olisin ollut onnellinen. Minä en rakastanut häntä enkä sinua. Mutta minä kunnioitan häntä ja sinua minä halveksin. Vanhan isäni ja äitini ta-

kia olen kanssasi elänyt. He ovat nyt maan povessa ja minulla ei ole mitään syytä jatkaa tätä hirvittävää ilveilyä. Vain muutamia kuukausia sitten, kertoi Järvinen koko tarinan. Hän oli itse omin silmin nähnyt sinut tulta sytyttämässä. Se on painanut hänen tuntoaansa, mutta hän on kestänyt ja vain minun kehoituksestani hän salaisuutensa minulle kertoi.

MIES. — No, niin. Puhut totta. Mutta mitä aiot tehdä? Hylkäätkö hyvät päiväsi ja johdat minut perikatoon. Herra varjelkoon sinua sellaisesta. Minä tulen taistelemaan viimeiseen veripisaraan asti sinun ja Järvisen puheiden valheeksi tekemiseksi. Usko se ja tee päätöksesi.

NAINEN. — Se on helppo tehdä. Kun minä poistun ja Järvinen poistuu, jää sinulle niin vähäiset mahdollisuudet kunnioittoman elämäsi ylläpitämiseen, että sinua ei kannata saattaa vankilaan, jossa lelpäsi olisi turvattu. Jää siis tähän. Minä otan osani ja lähden. Jos Järvinen lähtee kanssani, menemme yhdessä, ellei, menen yksin. Kunnioitan häntä ja voin elää hänen kanssaan vaikka elämäni litaan asti. Tavarani saatan järjestää hetimien ja muut asiat ovatkin selvät. — (Poistuu. Mies jää istumaan pää käsien välissä. Esirippu.)

I.W.W. Mitä Se On Ja Mitä Se Ei Ole

LUKU VI.

TYÖVÄEN SUURIN VIHOLLINEN

Työläiset havaitsevat että vissit epämiellyttävät ja epätervetulleet seikat ovat olemassa, mutta he eivät tiedä miksi nämä ovat olemassa. Johdonmukaisesti eivät he siis ymmärräkään miten saisivat ne parannukset, joita haluavat ja joista he ääntä pitävät. Tätä tietoisuutta I. W. W. pyrki tuomaan työväentuokalle. Kasvatustyö on I. W. W:n johtavin luottamus. Se havaitsee, että tietämättömyys on työväentuokan edistyksen vihollinen. Tietämättömät ovat aina pelkoa täynnä; eivät he tiedä, miten mennä eteenpäin ja he kulkevat sokkoina. Siinä määrin kuin työläiset käsittävät asemansa luokkayhteiskunnassa, voivat he havaita järjestön ja siinä olevan voiman tarpeen. Työväestön tietoisimmat jäsenet melkein aina löydetään työläisten järjestöistä.

Työväen Johtajat

TYÖVÄENLUOKALLE onnettomuudeksi valtaa yksilöllinen katsomus jolloinkin järjestyneiden työläisten yhteiskunnallisen tuntoisuuden ja he etsivät persoonallisia etuja siinä määrin,

että käyttävät työväen luokkaa hyväkseen sensijaan, että itse sallisivat itseään käyttää työväentuokan hyväksi ja sen palveluksessa. Eivät he aina ole tietoisesti petollisia, vaan petettyjä sillä yleisellä itsensä toisten edelle asettamisella, jota

itse eivät aina käsitä. Järjestyneiden työläisten keskuudessa on surkuteltavan alhainen taloudellinen moraalilla, josta työväen johtaja-ajatus, joka syöttää virheellisiä menetelmiä työväen asian ajamiseksi, voidaan pitää vastuunalaisena, sillä johtajat ovat jatkuvasti ja usein tarkoituksella kehittäneet ja edistäneet taloudellista tietämättömyyttä niiden unionien jäsenistön keskuudessa joiden tiedon lähteitä he ovat kontrolloineet.

Niin kauan kuin tämä tietämättömyys täyttää työläisten henkisyuden, tulee työväen liike pysymään takapajulla ja työväestö ei voi etujansa tilaisuuksien mukaan valvoa. Ja enemmänkin, niin kauan kuin työväen asioita ja sen elämän vaiheita menneisyudessa kontrolloinut aines säilyttää asemansa hallitsijoina, jokainen yritys työväen kasvattamiseksi saa sen taholta vastustusta. Gompersilaisuus, joka tarkoittaa järjestyneen työväestön kapitalistista kontrollointia ammatittain järjestyksen kautta, taistelee jokaista kasvatkellista yritystä vastaan, jota se ei voi hallita kapitalistien eduksi. Näin on se menetellyt kuluneet neljäkymmentä vuotta jokaista yritystä vastaan, jolla on tarkoitettu vetää selvää rajaa luokkien välille tässä kapitalisessa yhteiskunnassa.

Työväen Henkinen Köyhyys

Kysyppä yksinkertaiselta työläiseltä mitä suhteita konetuotannolla on työttömyyteen ja huomaa, että hän on tietämätön siitä, että koneisto voi selittää työttömyyden. Kuitenkin vaikka tämä tosiasia on niin ilmeinen, että sitä voidaan pitää itsestään selvänä, on se salaperäisyys keskinkertaiselle unionistille, puhumattakaan unionista ulkona oleville laajoille työläismiesten ja -naisten joukoille. Vielä monien kokemusten jälkeen työttömät vain ajattelevat, että pomo sen "työmaan nyt sulki." Hyväksytään ajatus, että työnantajalla on epäilemätön oikeus sulkea teollisuuden siitä johtuvista yhteiskunnallisista seurauksista huolimatta. Miksi kapitalistinen järjestelmä pakotti teollisuuden sulkeutumaan, eikä antanut työläiselle valintamahdollisuutta, on suljettu kirja työväenluokalle yleensä. Näin ei pitäisi olla.

Työläisten, ainakin järjestyneiden työläisten, tulisi kyetä selostamaan tämä asia ja vuosien kokemusten olisi pitänyt heille opettaa, miten nämä aika-ajottaiset teolliset kurjuusvierailut voidaan poistaa. Mutta sen käsityksen vallitessa, että jäsenistön on pysyteltävä yhtä paljon ajastaan jällessä kuin heidän unionisakin ovat, on työväestö jokaisen uuden työttömyyden joutunut ottamaan vastaan

yhtä varustamattomana kuin ennenkin. Työväestö ei ole oppinut kärsimyksistään koska sen ajattelu, kuten sen toimintakin, on enimmäkseen väkivoimallista. Se ei löydä selostusta pulatilaansa, ottaen vastan ja hyväksyen selostuksia niiltä, jotka todella eivät selosta ja joiden eduksi on, että työväenluokan käsityskyky olisi mahdollisimman alhainen ja että se hyväksyisi olosuhteet, jotka vain sen tietämättömyys tekee sille siedettäväksi. Työttömyyskysymyksen selostaminen ei ole kuitenkaan vaikea, jos työläiset sen selville haluaisivat.

Missä kone tulee käytäntöön, joltakin työläisistä joutuu työstä pois. Yksi työläinen koneen kanssa tai pieni ryhmä työläisiä koneiston kanssa tuottaa enemmän tavaraa kuin suuri joukko käsityökaluilla. Koneisto siis syrjäyttää työläisiä. Tämä on piirre koneistolla, jota asetetaan teollisuuteen. Mutta koneisto aiheuttaa muutakin ei vain työttömyyttä, se tekee ammattilaisten omaaman ammattitaidon tarpeettomaksi. Näin on koneisto voittanut tiensä jokaiseen teollisuuteen, ja mihin tahansa ne ovat menneet on siellä työläisten luku vähennyt, kunnes vähitellen on muodostunut vakituinen työttömien armeija. Alkuaan oli työttömyyttä enimmäkseen mekaanisissa ammateissa, mutta uusien mekaanisten välineiden keksiminen ja koneiston parantaminen, jota jatkuvasti on tapahtunut, on vähentänyt työväenluokan maksullistaa enimmäkseen ammattittoman työväestön keskuudessa.

Tämä muutos ammattitaitosten ja ammattitöiden työläisten työttömyyssuhteissa osoittaa yhtäpitävää muutoksen kanssa teollisuudessa, jossa ammattilaiset samoin menettävät merkitystään. Sillä kaikissa teollisuuksissa jo nykyään koneiden kehityksen seurauksena ovat ammattittomat ja vähän-ammattitaitoiset vallitsevana aineksena. Ammattilaisten tilalle on tosin tullut teknologeja, mutta vain suhteellisesti, teollisuusproletariaatti ollen tärkein nykyajan tuotannossa. Maanviljelyksessä, kaivos- ja rautatiealolla ja merellä, on ammattiton työläinen määräävä. Kun nämä keran järjestyvät, kuten I. W. W. opettaa, voivat he sitoa kaikki muut yhteiskunnalliset ainekset tahonsa ja tarkoituksensa mukaisesti.

Kaksi Taistelua

Yhteiskunnassa on ollut käynnissä kaksi kamppailua rinnakkain, nim. työläisten ja työnantajien sekä järjestyneiden ammattilaisten ja ammattitöiden välillä. Työväenluokan sisällä ovat järjestyneet ammattilaiset kamppailleet säilyttääkseen

määräysvaltansa ammatittoman työväestön ylitse. Järjestynyt työväenliike ammateissa, mikäli se on työväen liikettä, on yrittänyt ja yhä yrittää saada itselleen tuotantokoneiston holhoojan paikkaa. Se on taistellut ammatittomien poisajamiseksi, joille teknillinen edistys on raivaanut lisää jalansijaa. Nämä unlot muuttuivat "työmaatrustin" nimen ansainneeksi, joksi niitä kutsutaan. Niiden palkanylennys- ja työsuhteiden parannusvaatimukset eivät ole koskaan olleet tarkoitetut parantamaan ammatittomien tovereiden osaa ja monet etuisuudet nämä unionistit ovat voittaneet ammatittomien kustannuksella. Niiden sisäänkirjoitusmaksut, yleiset kieltoääntönsä, sivulakinsa, vallanalaiset aluerajansa, oppilassääntönsä ja monet muut, ovat laaditut heidän erikoisetujaan turvaamaan.

Vieläpä yrityksensä ammatittomien järjestämiseksi, missä sitä on tapahtunut, on tarkoitettu vain ammattilaisten aseman varmentamiseksi. Sensijaan, että olisivat kehoittaneet ammatittomia järjestymään ja itse suunnittelemaan järjestymistään, ovat he omilla suunnitelmillaan tehneet järjestäytymisen entistäkin vaikeemmaksi. Mutta koneellinen työskentely kehittyi edelleen, vähentäen työtaidon laadun ja työssäolevan työvoiman pelkäksi luurangoksi siitä, mitä se ennen oli. Työttömyyspulma jatkuu kroonillisena, kiihkeästi vaativien työläisten huomion puoleensa, kunnes se käsitys, että työläisten vapautuminen tästä pulmasta voi tapahtua vain heidän itsensä kautta, on yleistyntä ja työläisten on pakko järjestäytyä luokkana pulmaa ratkaisemaan.

Työttömyys On Luokkapulma

Työttömien armeijan ollessa vakiintunut ja jatkuvasti kasvava yhteiskunnallinen voimatekijä, on sen miehitys jatkuvan muutoksen alainen. Työttömien ja työssäolevien työväenluokan osien välinen palkkojen valhtuminen yhä lisääntyy, mutta

pulma sellaisenaan pysyy entisellään ja sen ratkaisu tulee jokainen päivä yhä välttämättömämmäksi työväen luokalle. Kapitalistisessa järjestelmässä täytyy työläisten kyötä päättämään, mitenkä he sovitautuvat siihen, että heidän luokkansa yhä kasvaa samalla kun työpalkkojen luku vähennee. Yksi keino on työpäivän lyhentäminen.

Jos keskimääräinen työpäivä nyt on kahdeksan tuntia ja se lyhennettäisi kuuteen tuntiin, antaisi tämä vähennys työtä miljoonille työttömille. Tietysti kapitalistinen tuotanto jälleen pyrkisi muodostamaan työttömien armeijan, mutta työläiset järjestyneinä voisivat myös jälleen lyhentää työpäivää kuudesta viiteen ja neljään tuntiin.

Työttömyys Kapitalismille Välttämätöntä

Niin kauan kuin nykyinen omistusjärjestelmä säilyy, on työttömien armeija välttämätön kapitalistiluokalle. Työläiset ovat korvaamaton voima ja kapitalistit ovat kokonaan tarpeettomia. Keskinäinen yhteiskunnallinen ymmärrys jo osoittaa, että mikä on korvaamatonta yhteiskuntaelämälle, se säilyy ja tarpeeton häviää. Niin myös silloin kun tulee ilmeiseksi se, että kapitalistinen yhteiskunnallisten tuotantokeinojen omistus ja niiden kapitalistinen käyttö on yhteiskunnalle vaarallista, tullaan se lopettamaan. Mutta siihen mennessä on työläisten järjestyttävä tehdäkseen tilaa työläistovereilleen tuotantokoneiston ympärillä. Jokainen työtätekeviin lisätty työläinen vähentää toisten työläisten taakkaa. Työnantajat, omistusoikeutensa luonteen mukaisesti, ratsastavat niiden selässä, jotka nyt jo ovat ylikuormitettuja. Työnantajat eivät ole välttämättömiä tuotannolle, työläiset ovat ja työläisinä heillä on voimaa sanoa, josko, tai miten kauan kapitalistit heidän selässään ratsastavat. Rikkauden tuotannon ylitse oleva valta on valta yhteiskunnan ylitse. Työläisten täytyy järjestäytyä, kuten I. W. W. osoittaa, käyttäkseen tuota valtaansa. — (Jatketaan.)

